

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-02226

Den 16. november 2015

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har i brev af 21. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 69 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsten (DF).

Spørgsmål nr. 69 (alm. del)

Skal der udarbejdes VVM-redegørelse eller anden vurdering i forbindelse med omlægning af åer til oprindeligt løb?

Svar

Spørgsmålet har været forelagt Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg henholder mig til.:

”Omlægning af åer til naturlige forløb er vandløbsrestaureringsprojekter, som med hjemmel i vandløbsloven gennemføres for at forbedre de fysiske forhold i og omkring vandløb

Forud for gennemførelsen af et vandløbsrestaureringsprojekt skal vandløbsmyndigheden (kommunen) efter vandløbslovens regler foretage en konkret afvejning mellem de afvandingsmæssige og de natur- og miljømæssige interesser, som vil blive berørt af projektet. Kommunen skal desuden foretage en vurdering af eventuelle kulturhistoriske interesser. Det skyldes, at projektet ikke kan gennemføres, hvis væsentlige kulturhistoriske interesser derved tilsidesættes.

Vandløbsrestaureringsprojekter vil normalt også berøre følgende regler:

Vandløbsrestaureringsprojekter er som udgangspunkt omfattet af screeningsreglerne i VVM-bekendtgørelsen. Det betyder, at projektet skal screenes med henblik på en nærmere vurdering af, om projektet kan påvirke miljøet væsentligt. Dette gælder dog ikke, hvis et vandløbsrestaureringsprojekt påvirker et Natura2000 område i sådan en grad, at der skal laves en konsekvensvurdering efter habitatreglerne, jf. nedenfor. I disse tilfælde vil der være VVM-pligt, således at der skal udarbejdes en VVM-redegørelse.

Hvis vandløbet er udpeget som beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, vil en omlægning også kræve en kommunal dispensation fra naturbeskyttelsesloven. Det skyldes, at omlægningen vil have konsekvenser for vandløbets dyre- og planteliv. Omlægning af en å til naturligt forløb betragtes oftest som et naturforberedende. Der kan normalt gives dispensation til naturforbedrende tiltag. Efter omlægningen

vil den nye vandløbsstrækning almindeligvis være beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3.

Ved vandløbsrestaureringsprojekter, der enten foretages i Natura 2000-områder eller som kan påvirke ind i et Natura 2000-område, skal det vurderes om området bliver påvirket væsentligt. Dette gælder for projekter, der ikke direkte er forbundet med eller nødvendige for Natura 2000-områdets forvaltning. I vurderingen indgår om planen eller projektet i selv eller i sammenhæng med andre planer og projekter kan påvirke Natura 2000-området væsentligt. Hvis en væsentlig påvirkning ikke kan afvises, skal der efter habitatdirektivet gennemføres en konsekvensvurdering. Denne vurdering kan integreres i VVM-redegørelsen.

Herudover skal der i medfør af habitatbekendtgørelsens regler foretages en vurdering af, om projektet kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for arter omfattet af habitatdirektivets bilag IV.

Hvis et vandløbsrestaureringsprojekt i øvrigt kræver, at der udarbejdes en kommuneplan eller et kommuneplantillæg, skal der indhentes en planlægningsstilladelse til projektet efter habitatbekendtgørelsens regler. I forbindelse med planlægningsstilladelsen skal der foretages en vurdering af projektets påvirkning af Natura 2000-området. Planlægningsstilladelsen er ikke en endelig stillingtagen til projektet. ”

Eva Kjer Hansen

/

Oluf Engberg